

περιστατικά, ότινα θ' ἀπέδιδον εἰς τὴν Χάριτα Βράδον τὰ δικαιώματά της καὶ τὴν θέσιν της εἰς τὸ μέγαρον.

Τὴν ἔξομολόγησιν ταύτην ἐσκέπτετο κατ' ἄρχας νὰ κάμη διὰ ζώσης εἰς τὸν Ιούλιον.

Μετὰ τὰ διατρέξαντα, ἀφ' ἣς στιγμῆς ἡ Λαίδη Ζάνετ τοὺς εἶχε διακόψει κατὰ τὴν συνδιάλεξιν τῶν, ἐδοκίμαζεν ἀνακούφισιν μᾶλλον ἢ στενοχωρίαν ἐν τῇ ἰδέᾳ τοῦ ν' ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν της πρὸς τὸν ἀνθρώπον, δῖτις μετὰ τόσης λεπτότητος τὴν εἶχεν ἐννοήσει, καὶ δῖτις ἐδείχθη εἰς αὐτὴν τόσον πιστὸς φίλος ἐν τόσῳ δεινῷ δυστυχίᾳ.

'Αλλ' αἱ ζηλότυποι ὑπόνοιαι τοῦ 'Οράτιου τὴν εἶχον προειδοποιήσει περὶ τῆς δυσκολίας, ἥτις ἐνυπῆρχεν εἰς ἔκχολούθησιν τῆς θλιβερᾶς ταύτης συνδιαλέξεως.

"Οθεν δὲν ἐπεθύμει νὰ ἐπισύρῃ νέκας στενοχωρίας ἐπὶ τοῦ Ιουλίου, ζητοῦσα μυστικὴν συνδιάλεξιν μετ' αὐτοῦ, ἐνόσφ ὁ 'Οράτιος ἔμενεν ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Τὸ μόνον λοιπόν, ὅπερ εἶχε νὰ πράξῃ, ἦτο ἑκεῖνο, ὅπερ εἶχεν ἀποφασίσει.

Διατεθειμένη νὰ ἀποτείνῃ πρὸς τὸν Ιούλιον τὴν ἀφήγησιν τοῦ σφάλματός της ὑπὸ τύπου ἐπιστολῆς, ἀπεφάσισε νὰ προσθέσῃ ἐν ταύτῃ καὶ ὀδηγίας τινάς, ὑποδεικνυόντας εἰς αὐτὸν τὴν πορείαν, ἢν ηὔχετο ὅπως ἰδὴν αὐτὸν ἀκολουθοῦντα.

Αἱ ὀδηγίαι αὗται περιελάμβανον τὴν πρὸς τὴν Λαίδην Ζάνετ καὶ τὸν 'Οράτιον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ κοινοποίησιν τῆς ἐπιστολῆς.

Εἰς τὸ μεταξύ, τηροῦσα τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ νὰ προσαγάγῃ τὴν ἀληθῆ Μέρσην Μερρίκη, ἤθελεν ἀναμείνειν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον τὴν ἀπόφασιν, ἢν θὰ ηύδοκουν νὰ ἔξενέγκωστοι αὐτῆς.

Δὲν ἤθελε νὰ καταχρασθῇ τῆς προστασίας τοῦ Ιουλίου, ἀλλὰ τούναντίον ἐπεθύμει ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς συνεπείας, αἰτινες ἔμελλον νὰ προκύψωσι μετὰ τὴν τρομερὰν ταύτην ὁμολογίαν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐνετυπώθη ἐν τῷ πνεύματι της ἀφ' ἣς στιγμῆς ὁ 'Οράτιος ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Λαίδης Ζάνετ, τῇ εἶχε τόσον αὐστηρῶς ζητήσει τὸν λόγον τῆς ἀναβολῆς τῆς ἔξηγήσεως της.

Καὶ ἐκ τῆς ὀδύνης, ἢν αἱ σκέψεις αὗται τῇ ἐποίουν, προήθη εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἀναμείνῃ προσωπικῶς τὴν περὶ αὐτῆς ἀπόφασιν τῶν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ἐν φιλοτέλειαν τὸν λόγον τῆς ἀναβολῆς τῆς ἔξηγήσεως της.

Καὶ ἐκ τῆς ὀδύνης, ἢν αἱ σκέψεις αὗται τῇ ἐποίουν, προήθη εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἀναμείνῃ προσωπικῶς τὴν περὶ αὐτῆς ἀπόφασιν τῶν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ἐν φιλοτέλειαν τὸν λόγον τῆς ἀναβολῆς τῆς ἔξηγήσεως της.

— 'Ἄς συντρίψωσι τὴν καρδίαν μου ἐδὲν θέλωσιν! ἐσκέφθη κατὰ τὴν ταπείνωσιν τῆς πικρᾶς ταύτης στιγμῆς. 'Αχ! εἰμαι ἀξία νὰ πάθω.

— 'Εκλεισε τὴν θύραν τοῦ δωμάτιου διὰ τοῦ μοχλοῦ καὶ ἐκάθισε παρὰ τὴν τράπεζαν, ὅπως γράψῃ.

Κατόπιν ἐπειράθη νὰ περισυλλέξῃ καὶ τακτοποιήσῃ τὰς ἰδέας της, ὅπως προσῆῃ εἰς τὸ ἔργον... τὸ τρομερὸν ἔργον!... Ματαία προσπάθεια.

Οἱ ἔγκυψαντες εἰς τὴν τέχνην τοῦ γρά-

φειν, αὐτοὶ μόνοι γνωρίζουσι καὶ δύνανται νὰ ἔκτιμησωσι τὴν ἀπειρον ἀπόστασιν, ἥτις χωρίζει τὴν σύλληψιν τῆς ἰδέας ἀπὸ τῆς συντάξεως, καὶ τὸ ὕφος τῆς ἐφράσεως, γεγραμμένης ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Αἱ τρομεραὶ συγκινήσεις, ἃς εἶχε δοκιμάσει ἡ Μέρση ἀπό τιναν ὠρῶν, τὴν εἰχόν καταστῆσει τελείως ἀνίκανον τῆς δυσκόλου ταύτης καὶ λεπτῆς ἐργασίας τοῦ νὰ συναρμολογήσῃ τὰ γεγονότα τῆς διηγήσεως της κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀναλογίαν ἥτις προσήκεν εἰς ἔκαστον τούτων.

Δεκάκις ἐπειράθη ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐπιστολὴν της καὶ δεκάκις ἐσταμάτησε, μὴ δυναμένη νὰ περισυναγάγῃ εἰς εἰρμόν τινα τὰς ἐν ὑψίστῃ συγγίσει διατελούσας σκέψεις της.

Καὶ ἀπηλπίσθη ἀπὸ τοῦ ματαίου τούτου ἀγῶνος.

Ἡσθάνετο ἀδυναμίαν θανάσιμον καὶ φοβερὸν βάρος ἐπὶ τῆς καρδίας της...

Ἐν τούτοις ὅμως ἐκέντητο ἀρκετὸν σθένος ψυχῆς, ὅπως μεμφθῇ ἐσυτὴν ἐπὶ τῇ ἀδυναμίᾳ της ταύτη.

Ἐπρεπε τούλαχιστον νὰ μὴ ἡδύνατο νὰ σκέπτηται, ἀφοῦ δὲν ἡδύνατο νὰ διατυπώῃ τὰς ἰδέας της.

Ἐπάλλαξε κατὰ φασμάτων, ωσεὶ μὴ ἤρκει εἰς αὐτὴν καὶ μόνη ἡ πραγματικότης.

Κατὰ τοῦ φασμάτος τοῦ παρελθόντος καὶ κατὰ τοῦ φασμάτος τοῦ μέλλοντος.

"Αχ! . . . Αὐτὸν μέλλον!

Ἐν τούτῳ δὲν ὑπῆρχον ἐν τούτοις οὕτε σύγχισις οὕτε ἐπιπλοκαί. Πᾶν ὅ, τι ἀπ' αὐτοῦ ἡδύνατο νὰ προσδοκᾷ, συνίστατο εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ "Ασυλον... ἐὰν ἡ Προϊσταμένη ἤθελε νὰ τὴν δεχθῇ ἐκ νέου.

Οἱ Ιούλιος Γκράϋ δὲν θὰ τὴν ἐγκατέλειπε βεβαίως εἰς τὸ μέλλον. Ἡ μεγάλη αὔτη καρδία, τόσον γενναιοφρόνως ὑπὲρ αὐτῆς συγκινηθεῖσα, θὰ τὴν ὑπεστήσῃς καὶ θὰ τὴν συνεκράτει πρὸ τοῦ βαράθρου.

Αλλὰ τί θὰ συνέβαινεν, ἐὰν ἀπεδέχετο ἀβασανίστως πᾶσαν τὴν συμπάθειαν, ἢν ἡδύνατο ἔκεινος γὰ τῇ προσφέρῃ;

Ἡ συκοφαντία θὰ προσέβαλλεν ὡς κέντρον τὴν καλλονήν του, καὶ τὴν καλλονήν της, τὴν νεότητα της καὶ τὴν νεότητά του καὶ θὰ ἐκηλίδου διὰ τοῦ βαράθρου στίγματος τὴν τόσον ἀγνήν ἀρτιψυχ φίλων των.

Ο δὲ Ιούλιος θὰ ἐβλάπτετο βεβαίως ἐκ τούτου, διότι θὰ διεκυβεύετο ἡ φύμη του, ἢ δὲ ὑπόληψις ἐνὸς νέου κληρικοῦ δέον νὰ μένῃ ἀκηλίδωτος.

Δὲν ὥφειλε λοιπὸν αὕτη νὰ τῷ παράσχῃ ἀνεκτιμήτως ὀδυνηρὸν ἀπόδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης της;

Τὸ ὄστατον χαρέ, ὅπερ ὥφειλε ν' ἀποτείνῃ πρὸς τὸ μέγαρον τῆς Λαίδης Ζάνετ, δὲν ὥφειλε νὰ τὸ ἀποτείνῃ καὶ πρὸς τὸν Ιούλιον Γκράϋ;

Ἐν τούτοις ὁ χρόνος παρήρχετο.

Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ γράψῃ εἰς τὴν Προϊσταμένην της καὶ νὰ τῆς ζητήσῃ ἀμέσως ἐὰν ἡδύνατο νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ τὴν δέχετο αὐθίς εἰς τὸ "Ασυλον.

[Ἐπετει συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν διβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δημοσιεύσωσι πλέον ἡ ἀπᾶς τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου διβλίου, συναποστέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δὲ' ἔκαστον στίχον καὶ δ'. ἔκαστην δημοσίευσιν.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΔΕΩΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ κατὰ τὰ ἔτη 1877 καὶ 1888 ὑπὸ Σπ. Π. Μαρίου, καθηγητοῦ. (Ἐκδιδοται διπλάνη τοῦ Πετριδίου κληροδοτήματος.) — 'Ἐν Κερκύρᾳ, τόπ. «Αθηνᾶ», 1889.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΑΝ ΕΚΛΕΚΤΑΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΠΠΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ταῖς ἀπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἐπιθυμοῦντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Ἐλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Αγγέλου Βροφερού, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανα [τόμ. 2] Δρ. 5 [550]

«Αἴγυπτια Βασιλόπαιος» μυθιστόρια ιστορική, ὑπὸ Γεωργίου Εὐθερίου, μετάφρασις δόρ. Ε. Γελάζη, Ι. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέπτ (τόμοι τρεῖς). Δρ. 5.50 [6]

«Ἡ Ναξία Μαριάνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον ..... Δρ. 4,30 (1,50)

«Περιοδεία τῆς Γῆς εἰς 80 ήμέρας» μυθιστόρημα Ιουλίου Βέρυ, ... Δρ. 4,70 (2)

«Ο 'Αρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους ..... Δρ. 8 (9)

«Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα ..... Δρ. 4 (4,50)

«Ἐξομαλόγησις ἐνὸς 'Αβδέα» μυθ. Δρ. 150 (160)

«Τυχαίον Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Δεωνίδα Π. Κανελλοπούλου ..... δρ. 4 (4,10)

«Τὰ Γηρεψά τῶν Παρισίων», μυθιστόρια Ριέρρε Ζακκόνη ..... δρ. 4 (4,20)

«Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυψός μήτηρ» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστόρια Α. Matthay (Arthour Arnold) δρ. 3,50 (4)

«Τὸ φρούριον τοῦ Καρρόου» καὶ Τὸ «Ἄνθος τῆς Αλόνης» (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστόρια I. Φ. Σμύρ. δρ. 3,25 (3,75)

«Ο 'Αδικηθεὶς Ρογήρος», μυθιστόρια Ιουλίου Μαρύ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δρ. αχ. 3 (3,40)

«Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιησίες Σ. N. Βασιλείδου 2 (2,20)

«Ἐλπίνη» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνική μυθιστόρια ὑπὸ Ἐπαμεινώνα Κυριακίδου ..... δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστόρια Γεωργίου Πραδέλλη ..... δρ. 5 (5,30)

«Ο 'Αγνωστος τῆς Βελλεβίλης», μυθιστόρια Π. Ζακόν ..... δρ. 2,50 (2,70)

«Ο 'Ιππότης Μάτιος», μυθιστόρια Ponsor de Terrail ..... δραχ. 2,50 (2,70)

«Ἡ διδασκαλίσσα», μυθιστόρια Εὐδηγενέου Σύη ..... δραχ. 3 (3,20)

«Τὰ χάλια μας», κωμῳδία Π. Δαζαρίδου ἡθοτοιοῦ ..... δρ. 70 (80)

«Η 'Αδελφοῦλα», μυθιστόρια E. Μαλώ (τόμοι 2) ..... δρ. 2,50 (2,80)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου», μυθιστόρια Ριέρρε Ζακκόνη (τόμοι δύο) ..... Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ιούλλης», μυθιστόρια H. Emille Chevalier ..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Η Αύτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστόρια Ξαβίε δὲ Μοντεπέν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6.60]

«Τὸ Τριακούσιαδραχμον» "Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου" ..... λεπ. 50 [60]

«Παλαιαι 'Αμαρτίαι» λυρικὴ συλλογή, δηλ. Δημ. Γρ. Καμπούρογλου ..... Λεπτ. 60 [70]